

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1740/2022
18.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Милош Савић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Милица Крстић, адвокат из ..., ради заузећа по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 944/2021 од 19.10.2021. године, у седници одржаној 18.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 944/2021 од 19.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 944/2021 од 19.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 542/18 од 20.11.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени изградњом зида помоћног објекта у површини од 0,75м² и изградњом крова са олуцима у површини од 0,61м² заузео к.п. .. КО Ниш – ..., у мерама и границама ближе описаним тим ставовима изреке. Одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да уклони зид помоћног објекта у површини од 0,75м² и кров са олуцима у површини од 0,61м² којима је заузета к.п. .. КО Ниш – ..., у мерама и границама ближе описаним тим ставовима изреке. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужила заузела део парцеле туженог к.п. .. КО Ниш – ... у површини од 1,92м² и то бетонски зид у површини од 0,64м² и бетон из једног дела уз бетонски зид тужиле у површини од 1,30м², у мерама и границама ближе описаним тим ставом изреке. Одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужила да уклони бетонски зид у површини од 0,64м² и бетон из једног дела уз бетонски зид тужиле у површини од 1,30м², у мерама и границама ближе описаним тим ставом изреке, те да их уступи туженом на коришћење. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 944/2021 од 19.10.2021. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужиле и туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву и делу противтужбеног захтева за утврђење, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/2014, 87/18, 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите, који је предмет ревизијског одлучивања, је утврђење извршеног међусобног заузећа на парцелама странака уз захтев тужиле и туженог за чинидбу (уклањање зида помоћног објекта и крова са олуцима којима је тужени извршио заузеће на парцели тужиле, као и уклањање бетонског зида и једног дела уз бетонски зид тужиле), а побијаном одлуком правноснажно је одлучено усвајањем тужбеног и противтужбеног захтева за утврђење и одбијањем тужбеног и противтужбеног захтева за чинидбу.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су разлози на којима је заснована одлука другостеног суда у погледу одбијања дела тужбеног захтева и усвајања противтужбеног захтева за утврђење у складу са постојећом судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа, као релевантног за пресуђење ове парнице, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужилца уз ревизију није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, док утврђено чињенично стање, које се наводима ревизије оспорава, не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, применом чланова 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.09.2012. године, а противтужба 09.04.2014. године. Вредност предмета спора побијаног дела по тужби и по противтужби је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела, по тужби и по противтужби, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице, па је Врховни касациони суд одлучио као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**